

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA Nr.197/F.CA

Ședința publică din 2007
Președinte: – judecător
Judecător: președinte secție
Grefier: -----

La ordine fiind soluționarea acțiunii formulată pe calea contenciosului administrativ de contestatoarea **Societatea Comercială SRL Brăila**, cu sediul în Brăila, jud.Brăila, prin reprezentanții săi legali; în contradictoriu cu intimata **Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila**, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.2, jud.Brăila, prin reprezentanții săi legali; împotriva Deciziei de impunere nr.71 din data de 2007 a Agenției Naționale de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila, solicitând anularea acestei decizii și a obligației de plată pentru suma de lei; precum și a cererii de suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimata A.N.A.F. – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila prin consilier juridic în baza delegației de la fila 61 – dosar; lipsă fiind contestatoarea S.C. „ SRL Brăila.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință arătându-se că procedura de citare este completă; acțiunea este timbrată cu suma de RON – taxă timbru – dovadă fila 5 – dosar și s-au aplicat și anulat timbrele judiciare mobile în valoare de lei RON – fila 3 verso – dosar; cauza se află la al patrulea termen; s-au prorogat discuțiile cu privire la proba cu expertiză contabilă solicitată de către contestatoare, pentru a se formula și depune la dosar obiectivele de expertiză, după care;

Reprezentanta intimatei A.N.A.F. – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, având cuvântul, cu privire la proba cu expertiză contabilă solicitată de către contestatoare arată că este al doilea termen la

care nu s-au formulat și depus la dosar obiectivele de expertiză. Față de aceasta solicită respingerea acestei probe.

Pe fondul cauzei solicită respingerea contestației ca nefondată pentru motivele expuse pe larg prin întâmpinarea pe care au formulat-o în cauză.

În urma deliberării instanța a pronunțat următoarea sentință de contencios administrativ.

TRIBUNALUL

Asupra contestației de față:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 2007 reclamanta S.C. SRL Brăila prin reprezentat legal, în temeiul art.180 al.2 și art.188 al.2 OG nr.92/2003 a contestat Decizia de impunere nr. 2007 emisă de ANAF – DGFP Jud.Brăila prin care s-a respins contestația nr. 2007 împotriva deciziei de impunere nr. 2007 pentru suma de lei.

În motivarea cererii sale reclamanta a susținut că în cursul anului 2006 a fost supusă unei inspecții fiscale pe o perioadă de 3 ani, în urma căreia a fost emisă decizia de impunere nr. 2007 în baza raportului de inspecție fiscală nr. 2007 pentru suma de lei din care lei TVA suplimentar și lei majorări de întârziere calculate la TVA.

Acest TVA suplimentar a fost stabilit de către organul de control ca urmare a încadrării unor înregistrări contabile în categoria livrări de bunuri conform art.128 din Legea nr.571/2003. Operațiile au constat în:

1.Înregistrarea prin nota contabilă din 2004 materii prime în sumă de lei pe cheltuieli în avans și suportarea pe seama contului 4552 acționari/asociați – conturi curente a sumei de lei reprezentând diverse cheltuieli de producție;

2.O diminuare în luna iunie 2006 a cheltuielilor cu materii prime cu suma de lei prin contul 4551 acționari/asociați – conturi curente.

Reclamanta a susținut că operațiunile prezentate mai sus nu se încadrează în categoria de livrări de bunuri întrucât nu a avut loc nici un transfer al dreptului de proprietate și nici o distribuire de bunuri din activele societății.

Ca urmare, reclamanta a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei de impunere nr.71 din 2007 și implicit nr. 2007 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brăila și a obligației la plata pentru suma de lei.

În conformitate cu art.185 alin.2 din Codul de Procedură Fiscală reclamanta a solicitat să se dispună suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației.

În drept și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art.180 alin.2, 185 alin.2 și 188 alin.2 din Codul de Procedură Fiscală și art.128 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

În probațiune reclamanta a administrat acte și deși a solicitat și proba cu expertiză contabilă, nu s-a prezentat la instanță pentru a propune obiectivele acestei expertize și pentru a se efectua expertiza (pentru a se achita onorariul etc.).

Prin Întâmpinare pârâta a solicitat respingerea contestației pe motiv că în perioada verificată reclamanta a înregistrat în contabilitate achiziții de materiale de construcții în valoare totală de lei care deși au fost consumate în perioadele, nu s-au justificat prin realizarea de investiții.

Din analiza documentelor și operațiunilor contabile întocmite în perioada verificată, organul de inspecție fiscală a constatat că societatea a înregistrat pierdere, având ca principal motiv înregistrarea pe cheltuieli a unui stoc de materii prime în valoare de lei RON, cheltuieli care nu s-au reflectat în veniturile obținute în această perioadă.

Operațiunea efectuată a fost stornată ulterior din cheltuieli și cu aceeași sumă a fost diminuat contul 455.

De asemenea, în luna iunie 2006, societatea a înregistrat în conturile de cheltuieli, fără a întocmi documente justificative, materii prime în valoare de lei RON, cheltuieli care au fost diminuate cu aceeași sumă prin contul 4551 tot în luna iunie 2006.

A mai menționat pârâta că pe parcursul anului 2004 au fost achiziționate materiale de construcții nejustificate prin efectuarea de investiții și că nu se putea consuma o cantitate mai mare de materii prime și într-o diversitate atât de largă în această perioadă, deoarece la momentul efectuării acestor operațiuni investițiile efectuate la clădirile din patrimoniul societății erau finalizate, fapt confirmat și prin nota explicativă.

Procedând la examinarea cererii reclamantei prin prisma susținerilor părților și în lumina întregului material probatoriu administrat în cauză și a dispozițiilor legale incidente, tribunalul constată că este nefondată, urmând a fi respinsă ca atare pentru următoarele considerente:

În fapt, prin Decizia de impunere nr. 2007 emisă de DGFP Brăila în urma inspecției fiscale efectuate la S.C. SRL Brăila pentru perioada 1.01.2003 – 30.09.2006 s-au stabilit obligații fiscale suplimentare reprezentând TVA în sumă de lei și dobânzi (majorări de întârziere) în sumă de lei.

Aceste obligații decurg din diminuarea stocului de materii prime cu suma de lei exclusiv TVA; înregistrarea în contabilitate a

unor facturi de achiziții de materiale de construcții în anul 2004, care nu au fost justificate de investiții în perioada următoare; și diminuarea stocului de materii prime prin contul 4551 cu un consum în sumă totală de RON exclusiv TVA.

Înregistrarea consumului de materiale s-a efectuat prin debitul contului 4551 „asociați conturi curente” prin următoarele operațiuni contabile:

În luna decembrie 2004 reclamanta a înregistrat un consum de materii prime în sumă de RON pe cheltuieli în avans, operațiune care „s-a anulat” în luna iunie 2005 deoarece erau în valoare mult mai mare decât veniturile obținute în acea perioadă și mai mult decât atât materialele nici nu se mai aflau pe stoc.

În luna august 2005 reclamanta a trecut din evidența contabilă cheltuieli în sumă de RON în contul 4551 „asociați conturi curente”.

În luna iunie 2006 contestatoarea a înregistrat cheltuieli cu materiile prime în valoare de RON fără să întocmească documentele justificative și tot în această lună s-au diminuat cheltuieli cu materii prime în sumă de lei prin contul 4551.

Conform art.128 al.5 din Legea nr.572/2003 privind Codul fiscal „Orice distribuire de bunuri din activele unei societăți, comerciale către asociații sau acționarii săi ... constituie livrare de bunuri” astfel încât în mod corect organul de inspecție fiscală a stabilit că scăderea stocului de materii prime din contul 4551 cu suma totală de lei constituie o livrare de bunuri din activele societății, respectiv un transfer al dreptului de proprietate al bunurilor S.C RL Brăila către asociații săi.

La stabilirea debitului suplimentar, organele fiscale au avut în vedere și dispozițiile art.134 (3) din Codul fiscal, care prevăd că „Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii ...”.

Potrivit art.137 (1) lit.b) din același act normativ, baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din prețurile de achiziție sau, în lipsa acestora, de prețul de cost determinat de la momentul livrării, pentru operațiunile prevăzute la art.128 alin.3, alin.4 și alin.5.

De asemenea, conform art.140 (1) Codul fiscal cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoare adăugată sau care nu este supusă cotei reduse de taxa pe valoarea adăugată.

Având în vedere dispozițiile legale menționate, instanța reține că în mod corect organele fiscale au calculat TVA suplimentar de lei RON și majorări de întârziere pentru TVA suplimentar în sumă de lei RON, în total suma de lei RON.

Ca urmare, pentru considerentele mai sus expuse instanța va respinge ca nefondată contestația reclamantei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Respinge ca nefondată contestația formulată pe calea contenciosului administrativ de contestatoarea **Societatea Comercială SRL Brăila**, cu sediul în Brăila, jud.Brăila; în contradictoriu cu intimata **Agentia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila**, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.2, jud.Brăila.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 13 noiembrie 2007.

Președinte,

Judecător,

Grefier.

Red
Dest

008/5 ex.